

Εορτάστηκε η Ζωοδόχος Πηγή στην Ι. Μονή Παναγίας Δοβρά

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος την Πέμπτη και την Παρασκευή της Διακαινησίμου, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Λόγω των έκτακτων κυβερνητικών μέτρων και του μεγάλου κινδύνου που υπάρχει για την εξάπλωση της πανδημίας οι εορτασμοί πραγματοποιήθηκαν κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς τους ευλαβείς προσκυνητές και τους ευσεβείς χριστιανούς.

Την παραμονή της εορτής τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος στο τέλος τέλεσε την μοναχική κουρά (ρασοευχή) του δοκίμου μοναχού κ. Σωκράτη Μπούσκα, μετονομάσας αυτόν εις Μοναχόν Θεοδόσιον.

Ανήμερα της εορτής τελέστηκε ο Όρθρος, η Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και ο καθιερωμένος αγιασμός στο προαύλειο της Ιεράς Μονής προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας μέσα από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και από τον ραδιοφωνικό μας σταθμό «Παύλιος Λόγος» στη συχνότητα των 90.2 FM.

Δείτε το βίντεο με τον Εσπερινό:

[](#)

Δείτε το βίντεο με τη Θ. Λειτουργία:

Διαβάστε τις ομιλίες του Σεβασμιωτάτου:

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ - ΚΟΥΡΑ:

«Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγή, ... ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νό-σων ἰσχύν, ἀσθενῆ καί φαύλην ἀπε-λέγχουσα».

Τὴν περασμένη Κυριακὴ πανηγυ-ρί-σαμε τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καί πα-νηγυρίσαμε συγχρόνως καί τὴ δική μας διά-βα-ση «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν», τὴν ὁποία μᾶς χάρισε μέ τὴν Ἀνά-στα-σὴ του ὁ Χριστός.

Αὐτές ὅμως τίς μεταπασχάλιες ἡμέ-ρες, τίς ὁποῖες φέτος διερχό-με-θα ὑπὸ τίς δεδομένες συν-θῆκες τῆς παν-δη-μίας, πού πλήτ-τει τὴν πα-τρι-δα μας καί ὅλη τὴν ἄνθρω-πό-τητα, ἀπα-σχολεῖ ὅλους μας καί ἡ διά-βα-σὴ μας ἀπὸ τὰ περι-ο-ριστι-κά μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπεβλή-θησαν μέ σκο-πό τὸν περιορισμὸ τῆς δια-δό-σεως τοῦ ἐπι-κινδύνου κορωνο-ϊοῦ, στήν κα-νο-νικό-τητα τῆς ζωῆς μας.

Γι' αυτό και ή σημερινή έορτή τών έγκαινίων του ναού τής Ζωο-δόχου Πηγής, κατά τήν όποία πα-νη-γυρίζει και ή Ίερά μας Μο-νή, έχει ιδιαίτερη σημα-σία, καθώς μάς ύπεν-θυμίζει τό πλή-θος τών θαυ-μά-των πού έπιτε-λοϋσε εκεί ή χάρη τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, τής έπονο--μα-ζομένης Ζωοδόχου Πη-γής, στά όποία άναφέρεται ό ιερός ύμνογράφος, ό Νικηφόρος Κάλ-λι-στος Ξανθόπου-λος, άποκαλώντας τήν Παναγία μας «βρύσιν τών ία-μάτων, ή πᾶ-σαν νό-σων ισχύν, άσθε-νή και φαύ-λην άπε-λέγχου-σα».

Και εΐναι όντως ή Παναγία μας άκένωτη πηγή ίαμάτων, εΐναι αυ-τή τής όποιας ή δύναμη και ή χάρη μπορεί νά άποδιώξει και νά θερα-πεύσει κάθε άσθένεια πού τα-λαι-πωρεΐ και δοκιμάζει τά τέ-κνα της, και ιδιαιτέρως αυτά τά όποία προσ--τρέχουν στή χάρη της και ζητούν τή σωστική βοήθειά της.

Γι' αυτό και έμεΐς θά πρέπει πά-ντο--τε, αλλά άκόμη περισσότερο αυ--τή τήν περίοδο, νά προσφεύ-γου---με στήν Πα-να-γία μητέρα μας, νά προσφεύ-γουμε στή Ζωοδόχο Πη--γή, μέ πί-στη και έμπιστοσύνη και νά τής ζητούμε νά θεραπεύει τίς άσθέ-νει-ές μας, όπως τό έκανε για αιώνες στόν ναό της στήν Κων--σταντινούπολη, και άκόμη νά μάς λυ-τρώσει από τόν νέο κορω-νο-ϊό, ό όποιος τόσο πολύ μάς τα-λαι-πωρεΐ και μάς δοκιμάζει αυτό τό διάστη-μα, στερώντας μας πολ-λά από όσα θεωρούσαμε αυτο-νό-η-τα, αλλά και τή δυνατότητα νά τι-μήσουμε τή χάρη της πανη-γυ-ρι-κά, όπως όλα τά προηγούμενα χρόνια.

Και νά γνωρίζουμε ότι ή Παναγία δέν έπαυσε και δέν θά παύσει ποτέ νά θαυματουργεΐ και νά χαρίζει τή ζωή και τήν ύγεία στους άνθρώ-πους, άρκει έμεΐς νά τής δείχνουμε τήν άγάπη μας και τήν έμπιστο-σύ-νη μας μέ τήν ύπακοή μας στό θέ-λη-μα του Υιού της, γιατί αυτό εΐ-ναι τό μόνο πού ζητᾶ και περιμέ-νει από τόν καθένα μας ή Κυρία Θεο-τό-κος.

Αυτό ζητᾶ και από σένα πού πριν από λίγο έλαβες ένώπιον τής ίε-ράς της εικόνας, έδῶ στό Κα-θο-λι-κό τής ιστορικής αυτής Ίεράς Μο-νής τής Παναγίας Δοβρά, τό μοναχικό ένδυμα, έκ-πλη-ρώνοντας τήν έπιθυμία πού από έτών έφλε-γε τήν ψυχή σου, νά άφιε-ρώ-σεις δηλαδή τή ζωή σου ολοκληρωτικά στόν Θεό, ζώντας ως μοναχός τή ζωή τής προσευχής, τής άσκήσεως και τής ύπακοής.

Και ή Ύπεραγία Θεοτόκος, ή έφο-ρος τής Ίεράς μας Μονής και προ-στάτις τών μοναζόντων, έξεπλή-ρω-σε τόν πόθο σου και σέ συγκα-τα-ρίθμησε στήν Ίερά αυτή Άδελ-φό--τητα, στήν όποία σέ άνέθεσαν μέ πολλή χαρά οι άγαπημένοι σου γονεΐς αλλά και οι παπούδες σου.

Άπό σήμερα, λοιπόν, ή Ζωοδόχος Πηγή σου χαρίζει μία νέα ζωή. Και στή νέα σου

αυτή ζωή θά φέρεις τό ὄνομα ἑνός μεγάλου ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Θεοδο-σίου τοῦ Κοινοβιάρχου, τοῦ ὁ-ποίου ἡ ὁσιακή ζωή θά ἀποτελεῖ πρό-τυπο καί παράδειγμα καί γιά τόν δικό σου μοναχικό ἀγώνα.

Θέλησα νά σοῦ δώσω αὐτό τό ὄνομα γιά νά σέ συνοδεύει στή ζωή σου ὡς μοναχοῦ, διότι καί ἡ δική μου ζωή συνδέεται πολλαπλῶς μέ τό ὄνο-μα αὐτό, καθώς ἔλαβα τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης κατά τήν ἡμέρα τῆς ἱεῤῥας μνή-μης τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου, 11 Ἰανουαρίου τοῦ 1976, ἀλλά καί ἡ εἰς ἐπίσκοπο χειρο-τονία μου τελέ-σθηκε κατά τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τῆς ὁσίας Θεοδοσίας τῆς ἐν Κων-στα--ντι-νουπόλει, στίς 29 Μαΐου 1994.

Ἡ ἐπιλογή ὅμως τοῦ ὀνό-ματος ὀφείλεται καί στήν ἐπιθυ-μία μου νά τιμήσω τή μνήμη ἑνός ἁγια-σμέ--νου κληρικοῦ, ἑνός ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τόν ὁ-ποῖο συνδεόμουν ἐπί πολλά χρό-νια καί τοῦ ὁποίου ἡ στοργική μέ-ρι-μνα καί ἀγάπη δέν ἔπαυσε νά ἐρ-γάζ-εται γιά μένα καί τήν ἀνάδειξή μου εἰς ἐπίσκοπο καί μετά τήν κοί-μη-σή του, καθώς εἶχε παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γε-γονός πού ἐπιβε-βαι--ώθηκε μέ θαυ--μαστό τρό-πο. Ἐπιβεβαιώθηκε μέ τήν ἐμφά-νισή του σέ γνωστό πρόσωπο, τό ὁποῖο ὅμως δέν γνώριζε τίποτε σχε-τικά μέ τήν ἐνδεχόμενη προα-γω-γή μου, καί τοῦ ἀποκάλυψε ὅτι ἐτοίμαζε ἄρτους, αὐτούς τούς ἄρτους τῆς ἀρτοκλασίας πού προετοίμαζε, τούς προετοίμαζε γιά τήν ἐλαχιστότητά μου, ἀποκαλύπτοντας συγχρόνως καί τόν τόπο στόν ὁποῖο τούς προετοίμαζε, τή Βέροια. Ἀναφέ-ρο-μαι στόν μα-κα-ρι-στό Γέροντα Θεο-δόσιο, ἰδρυτή καί πνευματικό τῆς ἱεῤῥας Μονῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου στή Βη-θανία, στά Ἱεροσόλυμα.

Ἡ ἀγάπη καί ἀφοσίωση του τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὄντως πατρός στόν Θεό, ἡ εὐλάβειά του στήν Κυρία Θεοτόκο, ἡ ὁποία τοῦ ἀπέδειξε τήν εὐ-νοιά της, καθώς τή στιγμή πού περνοῦσε μπροστά τό Θεομητο-ρι-κό μνημα, ὄντας ἀσθενής, μεταφερόμενος στό νο-σο-κομεῖο, ἡ Κυρία Θεοτόκος τόν πῆρε κοντά της, ἀλλά καί ἡ ἀσκητικότητα τῆς ζωῆς του εὐ-χο-μαι πατρικά νά ἀπο-τελοῦν πρότυ-πο καί γιά σένα, καί ἡ εὐχή του νά σέ συνοδεύει στόν ἀγώνα σου καί σέ ὄλη σου τή ζωή.

Θέλησα ὅμως νά σοῦ δώσω τό ὄνομα Θεοδόσιος καί γιά ἕναν ἐπι-πλέον λόγο, γιατί θεωρῶ ὅτι ἡ εἰσοδός σου στήν Ἀδελφότητα εἶ-ναι μία δόσις, μία δωρεά, μία εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό καλεῖσαι νά ἐπιβεβαιώνεις καθη-με--ρινά μέ τή ζωή σου καί μέ τήν ὑπακοή σου στόν Καθηγού-μενο καί πνευματικό σου καί σέ ὄλη τήν Ἀδελφότητα. Ἡ ὑπακοή εἶναι τό πρῶτιστο καί τό μέγιστο γιά κά-θε μοναχό, διότι χωρίς τήν ὑπα-κοή δέν ὑπάρχει οὔτε πρόοδος πνευ-ματική, οὔτε χάρη Θεοῦ, οὔτε ἐνότητα μέ τήν Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία καί ἀπαραί-τη-τη γιά ὅλους. Γι' αὐτό μήν σκε-φθεῖς ποτέ νά διαχωρίσεις τόν ἑαυτό σου ἀπό αὐτήν μέ τή στάση σου καί τή συμπεριφορά σου, ἀλλά θά πρέπει νά ἔχεις πάντοτε κατά νοῦν ὅτι εἶναι προτιμότερο νά εἶσαι μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στήν Ἀδελ-φότητα, ἀκόμη καί ἂν

υπάρχει και κάποιο λάθος, όπως λένε και οι Πατέρες, παρά να έχεις τό σωστό και να βρίσκεσαι εκτός Ἐκκλησίας, εκτός Ἀδελφότητας.

Ἄν ζεῖς και ἀγωνίζεσαι ἔτσι, θά ἔχεις τή χάρη τοῦ Θεοῦ, και μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς προστάτιδος και ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, και ὄλων τῶν ἁγίων προστατῶν τῆς Μονῆς μας και τοῦ ἰδιαίτερου σου προ-στάτου, τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου, θά προο-δεύ-εις στή μοναχική ζωή, στήν ὁποία θά σέ στηρίζει και ἡ δική μου πα-τρική ἀγάπη και εὐχή, μαζί μέ τήν εὐχή και τήν ἀγάπη τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μο-νῆς και ὄλων τῶν πατέρων και ἀδελφῶν σου, ἀλλά και τῶν γο-νέων σου πού συμπρο-σεύχονται νοε-ρά αὐτή τήν ὥρα γιά τήν κατά Θεόν προκοπή σου.

Και εὐχομαι ἀπό καρδίας ἡ Πανα-γία μας, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, νά σέ χαριτώνει και νά σέ ὀδηγεῖ πρὸς τόν Υἱό της, ὥστε νά εὐαρεστήσεις τόν Θεό και νά ἀξιωθεῖς και τῆς αἰωνίου ζωῆς και βασιλείας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

«Ἀργύριον και χρυσίον οὐχ ὑπάρ-χει μοι, ὃ δέ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι».

Στόν ναό τοῦ Σολομῶντος μάς μετέφερε μέ τό σημερινό ἀνά-γνω-σμα ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀπο-στόλων ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς, γιά νά γίνουμε και ἔμεῖς θεατές

ένος άσυνήθιστου γεγονότος, για να δοϋμε να εκπληρώνεται ή υπό-σχεση του Κυρίου ότι «ό πι-στεύων εις έμέ τά έργα ἃ έγω ποιῶ κάκει-νος ποιήσει και μείζονα του-των ποιήσει».

Στήν είσοδο του ναου ένας εκ γε-νετης άνάπηρος ζητᾶ από τους άν-θρώπους που εισέρχονται έλεημο-σύ-νη. Ζητᾶ και από τους δύο μαθητές του Κυρίου, τον Πέτρο και τον Ιωάννη, που έρχονται μα-ζί με τους άλλους. Και πιθανόν να απογοητεύεται, όταν ο Πέτρος του λέγει πως δεν έχει χρήματα να του δώσει, αλλά θα του δώσει αυτό που έχει. Γιατί τί θα μπορούσε να του δώσει; Τί θα μπορούσε να είναι χρήσιμο γι' αυτόν, εκτός από μερικά νομίσματα ώστε να μπορέ-σει να ζήσει;

Πόσες φορές, αλήθεια, μιμού-με-θα και έμεϊς τον εκ γενετης άνά-πη-ρο και νομίζουμε ότι τό πιο άνα-γκαϊο και για μᾶς είναι τά χρή-ματα, είναι τά υλικά αγαθά, τά όποια μπορούν να μᾶς έξασφα-λίσουν μια άνετη ζωή; Γι' αυτό και προσπαθοϋμε και αγωνιζόμεθα να τά αποκτήσουμε με κάθε τρόπο, χωρίς να συνειδητοποιοϋμε συχνά ποιές είναι οι πραγματικές μας άνά-γκες και τί είναι αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο από τά υλικά πράγματα, τά όποια έρ-χο-νται και παρέρχονται.

Βεβαίως ο άνάπηρος του σημε-ρινου αποστολικου άναγνώσματος γνώριζε την πραγματική του άδυ-να-μία, αλλά δεν μπορούσε να πιστεύσει ότι οι δύο απόστολοι που διήρχοντο ενώπιόν του θα μπο-ροϋσαν να του προσφέρουν την ίαση και τή θεραπεία του.

Όμως ο απόστολος Πέτρος πι-στεύει ότι ο Χριστός θα ένεργήσει με την επίκλησή του και σ' αυτόν τον ταλαίπωρο άνθρωπο και θα του προσφέρει ένα δωρο πολυτι-μό-τερο και μονιμότερο από τά χρή-ματα που ζητοϋσε. Θα του προσφέρει την υγεία και την απο-κατάσταση της αναπηρίας, ή όποια τον κρατοϋσε δέσμιο σε όλη του τή ζωή και τον άνάγκαζε να ζητᾶ καθημερινά την έλεημοσύνη των ανθρώπων. Πίστευε όμως ο από-στολος Πέτρος ότι ή ίαση που θα του προσέφερε ο Χριστός θα τον έκανε να πιστεύσει ότι είναι ο άλη-θινός Θεός και έτσι θα άπαλ-λασσόταν εκτός από την αναπηρία του σώματος και από την άνα-πηρία της ψυχής.

Η πίστη αυτή του αποστόλου Πέ-τρου συνήντησε και την πίστη του άσθενους, που τόλ-μησε να κάνει τό βήμα, τόλμησε να πιστεύσει στό θαϋμα, όσο παρά-ξενο και άν του φαινόταν, όσο και άν στην αρχή ίσως σκέφθηκε ότι θα προ-----τιμοϋσε να του δώσει ο από-στο-λος Πέτρος την έλε-η--μοσύνη που του ζήτησε.

Αυτή την πίστη, που είναι προϋ-πόθεση του θαύματος, διέθετε σε μέγιστο βαθμό ή Ὑπε-ραγία Θεοτό-κος, από την πρώτη μάλιστα στιγ-μή, όταν ο αρχάγγελος

Γαβριήλ τῆς ἀνήγγειλε ὅτι θά γίνει ἡ Μη-τέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή ἡ πίστη τήν ἀξίωσε ὄχι μόνο νά δώσει ἐκείνη τή ζωή στόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ζωή τοῦ κόσμου καί ὁ Κύριος τῆς ζωῆς, ἀλλά καί νά ἀνα-δει-χθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Υἱοῦ τῆς Ζωο-δόχου Πη-γῆς, ἡ ὁποία παρέχει ἄφθο-να τά ρεῖθρα τῆς χάριτος σέ ὅσους προσ-τρέχουν μέ πίστη πρός Αὐτήν καί ζητοῦν τή βοήθειά της, ζητοῦν τήν ἴαση καί τή θεραπεία ἀπό κάθε σωματική καί ψυχική νό-σο.

Ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς χάριτος πού ἔλαβε ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελοῦσε στήν ἱστορική μονή τῆς Ζωο-δόχου Πηγῆς στήν Κων-στα--ντι-νού-πολη, τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὁποίας τιμοῦμε σήμερα, Παρα-σκευή τῆς Διακαινησίμου, ὥστε ἀκόμη καί σήμερα, νά προσ-τρέ-χουν οἱ πιστοί στή χάρη τῆς Ζωο-δόχου Πηγῆς καί νά λαμ-βάνουν τήν ἴαση, νά λαμβάνουν τή ζωή, πράγμα τό ὁποῖο ζοῦμε καί ἐμεῖς ἐδῶ, καί ἰδιαίτερως στό Ἁγία-σμα τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, πού χαρίζει τήν ἴαση σέ ὅσους προστρέχουν μέ πίστη καί λαμ-βάνουν ἀπό τό ζῶν αὐτό ὕδωρ.

Γιατί ἡ ζωή πού προσφέρει ἡ Πα-να-γία μας δέν εἶναι μόνο ἡ ὕλική καί σωματική, εἶναι καί ἡ ζωή ἡ ψυ-χική καί πνευματική, εἶναι ἡ μυ--στική ζωή πού ὁ κάθε πιστός ἀγωνίζεται νά ζήσει, ἐνούμενος μέ τόν Χριστό. Καί ἡ Παναγία μας εἶναι αὐτή πού μέ τή μεσιτεία της πρός τόν Υἱό της ἀνανεώνει μέσα μας, ἐφόσον τῆς τό ζητήσουμε βέβαια, τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀνακαι-νί-ζοντας ὅ,τι ἔχει νεκρωθεῖ ἀπό τήν ἁμαρ-τία καί δροσίζοντας μέ τά ζωήρ-ρυ-τα νάματά της τίς ψυχές μας πού εἶναι κου-ρασμένες καί ταλαι-πω-ρη-μένες ἀπό τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα τῆς καθημερι-νό-τη-τος, τά ὁποῖα ὅλοι ἀντι-μετωπί-ζου-με, καί ἐσχάτως καί ἀπό τήν παν-δημία τοῦ κορωνοϊοῦ πού ἐνέ-σκηψε στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο.

Γι' αὐτό καί ἄς τήν παρακαλέ-σου-με ἰδιαίτερως σήμερα τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Παναγία μας, νά μᾶς χαρίσει ὡς Ζωοδόχος Πηγῆ τήν ἴαση καί τήν ἀπαλλαγὴ μας ἀπό τόν νέο ἰό καί τίς συνέ-πειές του, νά μᾶς προστατεύει, νά προστατεύει τήν πατρίδα μας μέ τή χάρη της καί νά μᾶς ἀξιώσει καί τῆς αἰωνίου ζωῆς κοντά στόν ἀναστά-ντα Κύριο.

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε: [ΕΔΩ](#)